Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

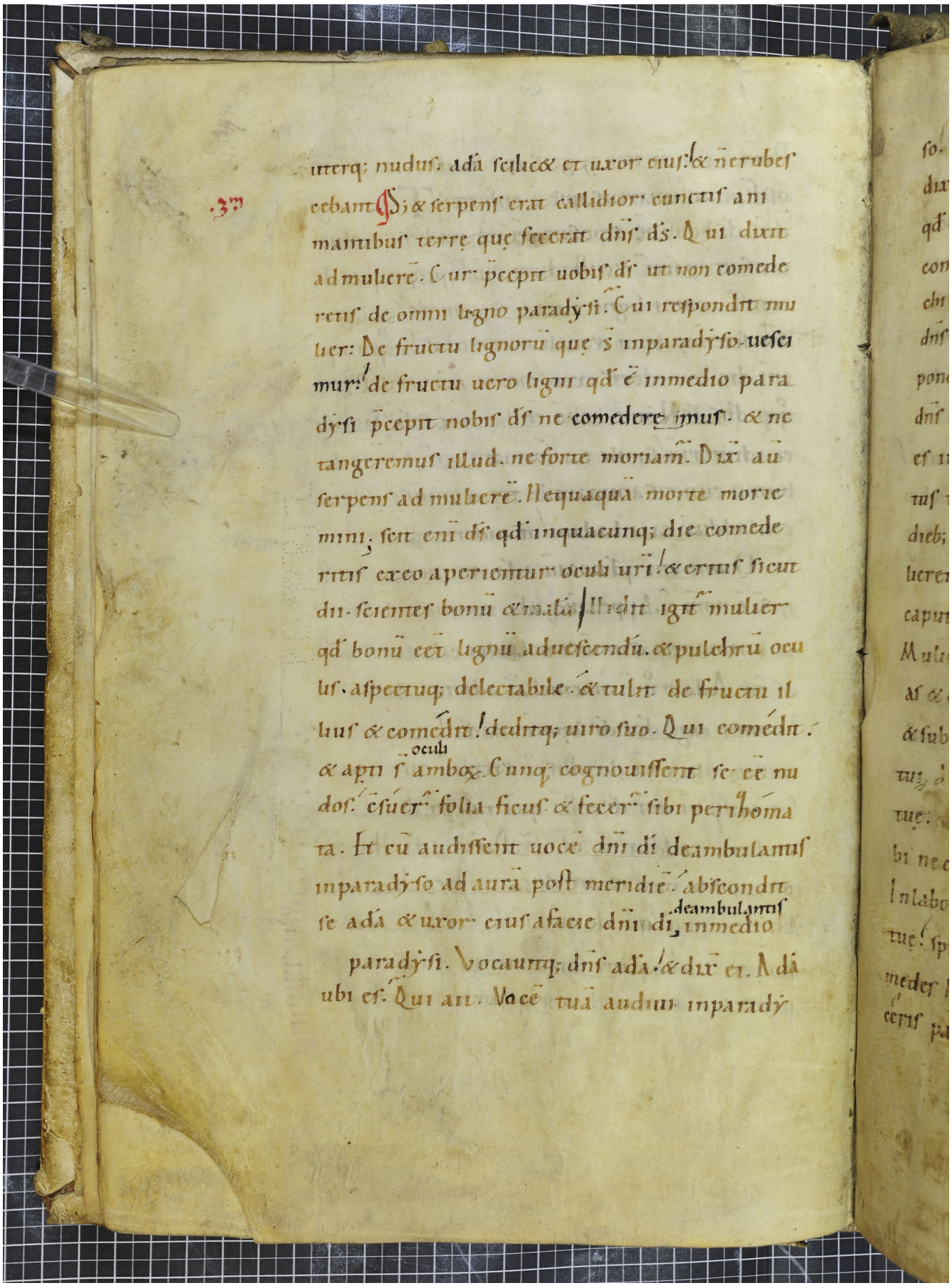

uterq; nudus. adā scilicet et uxor eius. et n̄ erubes
.3m cebant. ¶ Sed serpens erat callidior cunctis ani
mantibus terrę quę fecerat dn̄s ds̄. Qui dixit
ad mulierē. Cur p̄cepit uobis ds̄ ut non comede
retis de omni ligno paradysi. Cui respondit mu
lier: De fructu lignorū quę s̄ in paradyso uesci
mur: de fructu uero ligni qd̄ ē in medio para
dysi p̄cepit nobis ds̄ ne comederemus. et ne
tangeremus illud. ne forte moriam̄. Dix̄ au̅
serpens ad mulierē. Nequaquā morte morie
mini; scit enī ds̄ qd̄ in quacunq; die comede
ritis ex eo aperientur oculi uri. et eritis sicut
dii. scientes bonū et malū. Vidit igit̄ mulier
qd̄ bonū eēt lignū aduescendū. et pulchrū ocu
lis. aspectuq; delectabile. et tulit de fructu il
lius et comedit. deditq; uiro suo. Qui comedit.
et apti s̄ ambo oculi. Cunq; cognouissent se eē nu
dos. c̄suer̄ folia ficus. et fecer̄ sibi perihoma
ta. Et cū audissent uocē dn̄i di deambulantis
in paradyso ad aurā post meridiē. abscondit
se adā et uxor eius a facie dn̄i di deambulantis in medio
paradysi. Vocauitq; dn̄s adā. et dix̄ ei. Adā
ubi es. Qui ait. Vocē tuā audiui in paradys